

ΕΤΟΣ 69ον

14 Μαρτίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 11 (3537)

ΣΥΓΧΩΡΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΠΛΗΣΙΟΝ

Ὁ λόγος εἶναι τό μέσο μέ τό ὁποῖο οἱ ἄνθρωποι ἐρχόμαστε σέ κοινωνία μεταξύ μας. Ὁ λόγος ἀποτυπώνει τί σκεπτόμαστε γιά τόν κόσμο, γιά τόν συνάνθρωπο, γιά τόν ἑαυτό μας. Κι ὁ λόγος, ὅταν τόν ἐκφράζουμε, ἄλλοτε γιατρεύει, ἄλλοτε πληγώνει, ἄλλοτε δείχνει ἀδιαφορία. Διότι ὁ λόγος εἶναι ἔκφραση τοῦ τρόπου πού σκεφτόμαστε, πιστεύουμε, ἐλπίζουμε!

Τό δικαίωμα τοῦ κριτή

Συνήθως οἱ ἄνθρωποι προσέχουμε τά λόγια τῶν ἄλλων. Ἄν μᾶς ἀγαποῦνε, ἂν εἶναι ἀδιάφοροι ἔναντί μας, ἂν μᾶς ἀπορρίπτουν, ἀναλόγως ἀποδεχόμαστε ἤ ὄχι ὅσα μᾶς λένε. Γι' αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος σπεύδει νά θέσει τό ἐρώτημα, ἐπειδή ἀκριβῶς νιώθει τήν ἐπιρροή πού ὁ λόγος τῶν ἄλλων ἔχει ἔναντί μας καί γιά νά προλάβει νά μᾶς δείξει ὅτι ἀντίστοιχα λειτουργεῖ αὐτό καί στή σχέση τή δική μας μαζί τους: «Σύ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην;» (Ρωμ. 14,4), «ἐσύ ποιός εἶσαι καί κρίνεις ξένον ὑπηρέτη;». Ἀναρωτιέται γιά τό δικαίωμά μας νά λειτουργοῦμε ὡς δικαστές. Νά ἀπορρίπτουμε συνολικά τόν ἄλλον, νά τόν μειώνουμε, νά τόν ὑβρίζουμε, νά ἀσχολοῦμαστε μέ τά δικά του πάθη παραθερώντας τά δικά μας.

Ὁ Παῦλος ζητᾶ ἀπό ἐμᾶς τούς χριστιανούς ὄχι νά πάψουμε νά σκεπτόμαστε, ἀλλά νά πάψουμε νά ἐστιάζουμε στά σφάλματα τοῦ ἄλλου. Ὅχι νά πάψουμε νά μιλοῦμε μέ τούς ἄλλους καί γιά τούς ἄλλους, ἀλλά νά πορευόμαστε «ἐν ἀγάπῃ» καί νά ξεκινοῦμε τόν ἀγώνα γιά μετάνοια, γιά διόρθωση ἀπό τόν ἴδιο τόν ἑαυτό μας. Καί πρωτίστως, νά ἔχουμε τήν πεποίθηση ὅτι ὁ καθένας μας εἶναι «ἀλλότριος οἰκέτης». Ἀνήκουμε ὅλοι στόν Θεό, πού εἶναι ὁ κύριός μας. Κανείς ἄνθρωπος δέν μᾶς ἀνήκει, γιά νά δικαιούμαστε νά τόν ἀπορρίψουμε. Μόνο ὁ διάβολος προσπαθεῖ νά

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. ιγ'11 - ιδ'4)

Αφύπνιση γιά τήν ήμέρα τής σωτηρίας

Αδελφοί, νῦν γάρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκομεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Αποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσηχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κόμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίτας καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὅς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω, καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στήσαι αὐτόν.

μᾶς πείσει γι' αὐτό καὶ ἐνσπείρει λογισμούς κατάκρισης στὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιά μας. Ὅμως δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ ὁδὸς τοῦ Θεοῦ.

Ἀποχή ἀπὸ τὴν κατάκριση

Ἡ ἅγια καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστή, ἐκτός τῶν ἄλλων εὐκαιριῶν, προτείνει στὸν ἑαυτὸ μας τὴν ἀληθινὴ νηστεία, πού ἔχει νά κάνει μέ τὴν ἀπομάκρυνση ἀπὸ κάθε κακό, δηλαδὴ καὶ τὴν ἀποχή ἀπὸ τὴν καταλαλιά καὶ τὴν κατάκριση. Κι αὐτὴ θά ἔρθει ὅταν θυμηθοῦμε τὸν ἀποστολικὸ λόγο. Ὅταν ἐννοήσουμε ὅτι εἶναι ἄλλο νά μὴν συμφωνοῦμε μέ τίς πράξεις καὶ τὴ συμπεριφορὰ τῶν συνανθρώπων μας καὶ ἄλλο νά διατυμπανίζουμε τὰ λάθη τους καταλαλώντας σέ βάρος τους ἢ ἀκόμη χειρότερα, νά τοὺς ἀπορρίπτουμε συνολικά, κατακρίνοντας τὴν πρόθεση τῆς καρδιάς τους. Εἶναι ἄλλο νά βλέπουμε τὴ ζωὴ μας καὶ τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων μέ γνώμονα τό Εὐαγγέλιο καὶ τὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἄλλο νά γινόμαστε θεοί, οἱ ὅποιοι βγάζουμε καταδικαστικές ἀποφάσεις γι' αὐτούς. Τελικά ὅλοι ἀπὸ τὸν ἴδιο Θεό θά κριθοῦμε. Κι ὅπως ζητοῦμε ἀπὸ τὸν Θεό συγχώρηση, νά συγχωροῦμε κι ἐμεῖς ὅσους μᾶς ὀφείλουν.

Ξεκίνημα ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μας

Στό Γεροντικὸ ὑπάρχει μία πολύτιμη διήγηση: «Ἐνας ἀδελφός ἔπεσε κάποτε σέ ἀμαρτία, σέ Σκῆτη. Καὶ ἀφοῦ ἔγινε σύναξη, ἔστειλαν καὶ φώναξαν τὸν Ἀββᾶ Μωυσῆ τὸν Αἰθίοπα. Αὐτός ὅμως δὲν ἤθελε νά ἔλθει. Τοῦ ἐμήνυσε λοιπὸν ὁ πρεσβύτερος, λέγοντας: “Ἐλα, γιατί ὅλοι σέ περιμένουν”. Κι ἐκεῖνος σηκώθηκε καὶ ἦλθε. Καὶ παίρνοντας ἕνα ζεμπίλι τρύπιο, τό γέμισε μέ ἄμμο καὶ τό φορτώθηκε στὸν ὦμο. Ἐκεῖνοι δέ, βγαίνοντας

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, πρέπει νά ζοῦμε ἔτσι, ἐπειδή ξέρομε σέ ποιόν καιρό ζοῦμε, γιατί εἶναι πλέον ὥρα νά ξυπνήσουμε, δεδομένου ὅτι τώρα ἡ τελείωση τῆς σωτηρίας μας εἶναι ἐγγύτερα ἀπό τότε πού πιστέψαμε. Ἡ νύχτα τελειώνει καί ἔρχεται ἡ ἡμέρα. Ἄς ἀποβάλουμε, λοιπόν, τά σκοτεινά ἔργα τῆς ἁμαρτίας καί ἄς φορέσουμε τά φωτεινά ὄπλα τῆς ἀρετῆς. Ἄς συμπεριφερόμαστε μέ εὐπρέπεια, ὅπως ταιριάζει στό φῶς τῆς ἡμέρας, χωρίς φαγοπότια καί μεθύσια, χωρίς ἀκολασίες καί ἀσέλγειες, χωρίς φιλονικίες καί ζήλιες, ἀλλά νά φορέσετε τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, καί νά μή φροντίζετε τή σάρκα σας μέ τήν ἱκανοποίηση τῶν ἐπιθυμιῶν της. Νά δέχεστε χωρίς ἐπικρίσεις ὅποιον εἶναι ἀδύναμος στήν πίστη, χωρίς νά συζητᾶτε τίς ιδέες του. Ἄλλος μὲν πιστεύει ὅτι ἐπιτρέπεται νά τρώγει ἀπ' ὅλα, ἄλλος, πού ἔχει ἀδύναμη πίστη, τρώγει μόνο λάχανα. "Ὅποιος τρώγει ἀπ' ὅλα, νά μήν περιφρονεῖ αὐτόν πού δέν τρώγει ἀπ' ὅλα, καί αὐτός πού δέν τρώγει ἀπ' ὅλα, νά μήν κατακρίνει αὐτόν πού τρώγει ἀπ' ὅλα, γιατί Θεός τόν δέχθηκε στήν ἐκκλησία του. Ποιός εἶσαι ἐσύ, ὁ ὁποῖος κατακρίνεις ξένο ὑπηρέτη; Ἄν στέκεται σωστά στήν πίστη ἢ ὄχι, ἀρμόδιος νά κρίνει εἶναι ὁ κύριός του. Θά σταθεῖ ὅμως, γιατί ὁ Θεός ἔχει τή δύναμη νά τόν στηρίξει.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

σέ συνάντησή του, τοῦ λέγουν: "Τί σημαίνει αὐτό, πάτερ;". Τοὺς εἶπε τότε ὁ γέρον: "Ἐχω πίσω μου τίς ἁμαρτίες μου πού ξεχύνονται, ἀλλά δέν τίς βλέπω. Καί ἦλθα ἐγώ σήμερα νά κρίνω ἁμαρτίες ἄλλων". Καί αὐτοί, ἀκούοντας, τίποτε δέν εἶπαν στόν ἀδελφό, ἀλλά τόν συγχώρησαν».

Ἄς προσπαθήσουμε γιά περισσότερη σιωπή, περισσότερο ἔλεγχο τοῦ ἑαυτοῦ μας, περισσότερη ἀγάπη, πού θά πηγᾶσουν ἀπό τήν ἐμβάθυνση στόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Κι ἄς εἶναι τόσο ἡ νηστεία καί ἡ προσευχή ὅσο καί ἡ ἐν γένει εὐκαιρία γιά προσέγγιση τοῦ Θεοῦ ἀφορμές γιά νά δοῦμε τί σημαίνει λόγος ἐμφορούμενος ἀπό τήν πίστη καί τήν ἀγάπη στόν Θεό καί τόν πλησίον. Λόγος συμπάθειας, λόγος εἰλικρινῆς, δοτικός καί συγχωρητικός ἔναντι τοῦ ἄλλου. Γιά νά δοῦμε τόν δικό μας ἑαυτό. Γιά νά γίνουμε περισσότερο ταπεινοί. Γνήσια χριστιανοί.

π. Θ.Μ.

Ἀναζητήστε τή νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ μέ νεοελληνική ἀπόδοση
τοῦ Ὁμοτ. Καθηγ. Χρήστου Σπ. Βούλαρη

14 Μαρτίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

Ανάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ.
Βενεδίκτου ὀσίου (†543). Εὐσχήμονος ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Λαμπιάκου (θ' αἰ.)
Ἦχος: βαρὺς – Ἑωθινόν: Ζ' – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4 –
Εὐαγγέλιον: Μτθ. στ' 14-21.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 21 Μαρτίου, Α' Νηστειῶν (τῆς Ὁρθοδοξίας).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια' 24-26, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α' 44-52.

ΠΩΣ ΟΦΕΙΛΟΥΜΕ ΝΑ ΝΗΣΤΕΥΟΥΜΕ

«Νηστεύεις; Ἀπόδειξέ μου το διά μέσου τῶν ἴδιων τῶν ἔργων. Ποιά ἔργα ἐννοεῖ; Ἄν δεῖς φτωχό, νά τόν ἐλεήσεις. Ἄν δεῖς ἐχθρό, νά συμφιλιωθεῖς μαζί του. Ἄν δεῖς μιά ὁμορφὴ γυναίκα, νά τήν ἀντιπαρέλθεις. Ἄς μὴ νηστεύει, λοιπόν, μόνο τό στόμα, ἀλλά καί τό μάτι καί ἡ ἀκοή, καί τά πόδια καί τά χέρια καί ὅλα τά μέλη τοῦ σώματός μας. Νά νηστεύουν τά χέρια, παραμένοντας καθαρὰ ἀπὸ τὴν ἀρπαγὴ καί τὴν πλεονεξία. Νά νηστεύουν τά πόδια, ξεκόβοντας ἀπὸ τοὺς δρόμους πού ὀδηγοῦν σέ ἁμαρτωλά θεάματα. Νά νηστεύουν τά μάτια, ἐξασκούμενα νά μὴν βλέπουν ποτέ λάγνα πάνω σέ ὁμορφὰ πρόσωπα, οὔτε νά περιεργάζονται τά κάλλη τῶν ἄλλων... Ἄς νηστεύει καί ἡ ἀκοή. Καί νηστεία τῆς ἀκοῆς εἶναι νά μὴ δέχεται κακολογίες καί διαβολές... Ἄς νηστεύει καί τό στόμα ἀπὸ αἰσχρά λόγια καί λοιδορίες. Διότι τί ὄφελος ἔχουμε, ὅταν ἀπέχουμε ἀπὸ πουλερικά καί ψάρια, δαγκώνουμε ὅμως καί κατατρῶμε τοὺς ἀδελφούς μας;».

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

1821 - 2021

**Ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
γιὰ τὴν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπὸ τὴν Ἐθνεγερσία.**

Κεντρικὴ ἰστοσελίδα: www.ekklisia1821.gr

Facebook: www.facebook.com/ekklisia1821

Twitter: twitter.com/ekklisia1821

Instagram: www.instagram.com/ekklisia1821

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
